

F. t. l. vedr. miljøbeskyttelse og forskellige andre love

ner, kollision, grundstødning, eller hvis der af andre grunde er fare for udtømning o.a. Efter bestemmelsen er personerne omfattet af indberetningspligten samtidig pålagt en oplysningspligt af hensyn til bekæmpelsesarbejdet.

Med den foreslåede ændring af vandforsyningslovens § 67 præciseres det, at der kan gives påbud efter bestemmelsen på ubetinget grundlag vedrørende alle de oplysninger, der har betydning for vandindvindingen, herunder også til vurderingen af, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller overhængende fare for en miljøskade som følge af vandindvinding, bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden, samt at klarlægge årsagen til og virkningerne af en miljøskade, en mulig miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade.

I lovene på naturområdet (dvs. naturbeskyttelsesloven, skovloven, jagt- og vildforvaltningsloven, Tøndermarskloven, vandløbsloven og råstofloven) indføres der mulighed for at meddele påbud om oplysninger, undersøgelser m.v. til bedømmelse af, om sagen er omfattet af miljøskadeloven, jf. bl.a. lovforslagets § 7, nr. 3 (forslag til ny § 77 c i naturbeskyttelsesloven).

På miljøbeskyttelseslovens område kan myndigheden selv fremskaffe oplysningerne på den ansvarliges regning efter miljøbeskyttelsesloven § 70 a og § 70 b, hvis den ansvarlige ikke frivilligt afgiver oplysningerne. På havmiljølovens område findes en tilsvarende hjemmel i havmiljølovens § 45 a, i vandforsyningsloven i § 65, stk. 5, og i husdyrgodkendelsesloven i §§ 50 og 51.

I lovgivningen på naturområdet og i lov om miljø- og genteknologi findes ikke en adgang til, at myndigheden kan fremskaffe oplysningerne på den ansvarliges regning svarende til miljøbeskyttelsesloven §§ 70 a og 70 b. Hvis påbud på naturområdet om at oplyse sagen ikke efterkommes på grund af, at der foreligger forhold omfattet af bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 10, må myndighederne selv skaffe sig oplysningerne. Det må antages, at det afgøres efter almindelige erstatningsretlige synspunkter, om myndigheden kan forlange omkostningerne hertil refunderet af den ansvarlige.

6. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det antages, at der med gennemførelsen af miljøansvarsdirektivet ligger en ekstra opgave hos kommunerne med at screene påbudssager for, om der er tale om en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, i alt i ca. 200 tilfælde om året. Det vurde-

res, at det vil være enkelt at træffe afgørelsen i det store flertal af sagerne.

Det reelle antal af sager, som ender med en afgørelse af, at der er tale om en miljøskade, vil skønsmæssigt udgøre ml. 5-15 sager årligt. Dette antal af sager dækker over såvel forureningsskader på land og på havet, skader som følge af anvendelse mv. af modificerede organismer, skader som følge af vandindvinding eller vandopdæmning og andre skader på beskyttede arter og naturtyper. Ikke alle miljøskader vil være forårsaget af aktiviteter, der er undergivet et kommunalt tilsyn.

I en overgangsperiode skal kommunalbestyrelserne (og regionsrådene, hvor de er tilsynsmyndighed) indhente en bindende udtalelse fra de statslige miljøcentre, inden de træffer afgørelse om, at der er tale om en miljøskade eller overhængende fare herfor. De statslige miljøcentre vil i denne forbindelse kunne bidrage med deres faglige ekspertise opnået i forbindelse med arbejdet med vand- og Natura 2000-planerne.

Der vil desuden blive udarbejdet en vejledning om arbejdet med skadesbegrebet, som vil foreligge ved lovforslagenes ikrafttræden. Foreligger der ikke en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, skal sagen behandles efter de øvrige bestemmelser i den relevante generelle lov, og afgørelsen om, at der ikke foreligger en miljøskade eller overhængende fare herfor vil således ligge implicit i sagens videre behandling efter den pågældende relevante generelle lov.

Desuden skønnes der at være et mindre tidsforbrug på at kommentere på de afgørelser om skader eller overhængende fare, der påklages. Det forventes, at ca. 10-20 % af afgørelserne vil blive påklaget. Det forhold, at afgørelserne efter dette forslag om, at der er tale om en miljøskade eller overhængende fare herfor først kan påklages i forbindelse med en klage af en afgørelse efter miljøskadeloven skønnes ikke at betyde noget for antallet af klager, eller omfanget af behovet for at kommentere dem.

Kommunerne vil dog i forhold hertil ikke længere skulle behandle de store komplicerede sager om forurening eller anden negativ påvirkning, idet de efter lovforslaget og forslaget til miljøskadeloven vil overgå til de statslige miljøcentre som miljøskader.

Lovforslaget forventes at medføre et svagt stigende antal påbudssager for tilsynsmyndighederne - primært kommunerne - på såvel miljø- som naturområdet pga. den udvidede mulighed for at udstede påbud på et ubetinget ansvarsgrundlag.